

Første næstformand (From): Også dette lovforslag går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om Statsbanepersonalets Sygekasse. (Om tilskud til speciallægehjælp).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 100) findes i tidenden sp. 2953).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Peter Jørgensen: Udvalget har holdt to møder og herunder haft samråd med socialministeren. Samrådet drejede sig navnlig om de 16-åriges forbliven i fortsættelseskasser sammen med deres forældre, og ministeren har lovet at tage dette spørgsmål med ind i de forhandlinger, han meget snart skal føre med sygekasser og fortsættelseskasser. Udvalget har herefter enstemmigt kunnet indstille lovforslaget til uændret vedtagelse.

Jeg vil gerne tilføje for egen regning, idet jeg henviser til de bemærkninger, jeg gjorde ved lovforslagets første behandling, at det ville vel nok have været muligt at klare spørgsmålet om de 16-årige for denne specielle sygekasses vedkommende. Det er jo en sygekasse, hvori både bemidlede og ubemidlede er medlemmer, og det er en kasse, som omfatter hele landet, og derfor ville spørgsmålet nok kunne have været løst, hvis ikke man fra oppositionens side havde indblandet spørgsmålet om fortsættelseskasser i almindelighed. Det er ikke noget nyt spørgsmål, der er tale om; det er vel rejst, som ministeren sagde ved første behandling, både 17 og 18 gange, og nu kan man tage diskussionen igen. Jeg har den opfattelse, at det, der har forhindret, at de 16-årige kan stå i Statsbanernes Sygekasse, kun er et spørgsmål om nogle små politiske fiduser, som jo navnlig det ærede medlem hr. Ninn-Hansen er ekspert i.

Peter Larsen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Peter Jørgensen, at han ikke skal mangle vor velvilje til at få løst de 16-åriges problem også i det foreliggende spørgsmål. Vi tilbød i udvalget at medvirke til en løsning, men det lod sig ikke gøre at finde frem til en sådan.

Må jeg dernæst ganske kort sige, som det også fremgår af betænkningen, at vi jo i udvalget har foranlediget en drøftelse vedrørende de 16-åriges forhold i fortsættelsesygekasser. Vi kunne selvsagt ikke i forbindelse med dette lovforslag få spørgsmålet klaret, men vi er tilfredse med, at ministeren har givet tilsagn om ved de snarlige forhandlinger med de interesserede parter at rejse problemet, og vi vil gerne udtale håbet om, at dette spørgsmål så må finde sin endelige afklaring.

Jeg skal med disse få bemærkninger anbefale lovforslaget.

Ninn-Hansen: Venstre og det konservative folkeparti er jo, som det fremgik af førstebehandlingen, ganske enige om, at vi ønsker det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Peter Larsen nævnte, løst. Jeg er nødsaget til at fremhæve det af hensyn til det gode samarbejde mellem venstre og det konservative folkeparti, for det ærede medlem hr. Peter Jørgensen vil jo tillægge det konservative folkeparti hele æren for dette ønske. Det er ikke korrekt; både venstre og det konservative folkeparti — og jeg tror også flere partier — har et sådant ønske.

Det ærede medlem hr. Peter Jørgensen ønsker så meget at diskutere sagen. De 17 og 18 gange, som det ærede medlem nævnte, er altså ikke nok, han ønsker også at diskutere den i dag. Vi havde ellers ikke set nogen anledning til at tage ordet, da vi har opnået en aftale med den højtærede minister om, at organisationerne nu forhandler sagen. Jeg har forstået, at det ærede medlem hr. Peter Jørgensen ikke er begejstret for, at den højtærede minister har fulgt opfordringen til at tage sagen op, men det må det ærede medlem altså affinde sig med. Vi håber nu på en løsning, så at vi er fritaget for at fremsætte et selvstændigt forslag, for sagen vil jo kunne løses uden ny lovgivning. Hvis det imidlertid

[Ninn-Hansen.]

bliver nødvendigt at fremsætte et lovforslag, skal jeg love det ærede medlem hr. Peter Jørgensen, at så skal vi erindre det, det ærede medlem sagde om de udmærkede forhold inden for Statsbanepersonalets Sygekasse, hvoraf man kan være medlem ganske uanset indtægtsforholdene. Det ser vi meget gerne overført til fortsættelseskasserne, sådan at alle, der ønsker det, kan blive medlem af denne sygeforsikring. Jeg skal altså fuldt ud huske, hvad det ærede medlem hr. Peter Jørgensen har fortalt os i dag.

Jens Peter Jensen (Agerskov): Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Skræppenborg-Nielsen: Ja, det er beklageligt at måtte konstatere, at nu faldt altså også det ærede medlem hr. Peter Jørgensen i dette spørgsmål.

Jeg håber, at den højtærede socialminister vil kridte støvlerne og stå fast i denne sag. Det, der her søges etableret, er efter min mening helt ved siden af.

Socialministeren (Bundvad): Jeg takker for tilslutningen til, at vi giver Statsbanepersonalets Sygekasse adgang til at få tilskud til speciallægehjælp.

Med hensyn til spørgsmålet om de 16-årige henholder jeg mig til det, der står i betænkningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ekspropriationer under ministeriet for offentlige arbejder.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 101) findes i tidenden sp. 2619, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 265).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Herlöv Larsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Carl Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg gøre nogle få bemærkninger.

Udvalget har holdt to møder, og der har fra udvalgsmedlemmerne været rejst forskellige spørgsmål, som er blevet besvaret i udvalget, hvorefter et enigt udvalg indstiller lovforslaget til uændret vedtagelse.

Johan Asmussen: Ved første behandling af dette lovforslag kunne jeg på den ene side på de uafhængiges vegne give udtryk for, at vi ser med stor sympati på forenkling og arbejdsbesparende lovforslag; men på den anden side måtte jeg fremhæve visse betæneligheder både af principiel karakter og på et enkelt konkret punkt. Jeg sluttede mine bemærkninger med at udtrykke håbet om, at udvalgsbehandlingen ville give anledning til visse ændringer i lovforslaget, sådan at vi også fuldt ud kunne tilslutte os det. Nu er jeg blevet klar over, at behandlingen i udvalget ikke har medført nogen ændringer i lovforslaget, således at også de betæneligheder, som kom til orde fra det ærede medlem hr. Thestrups side, åbenbart synes at være overvundet. Det gælder desværre ikke, kan jeg sige, i den grad vore betæneligheder.

Med hensyn til den principielle side af sagen skal jeg indskrænke mig til at henvise til det, jeg sagde ved første behandling, for ikke at gentage det, selv om der ikke deri ligger, at det ikke er noget, vi lægger overordentlig vægt på, betænelighederne ved i det hele taget at overlade så omfattende bemyndigelser inden for ekspropriationsområdet til en minister. Man er dermed i gang med på betænkelig måde at snige sig ud af det sikringsystem med hensyn til ekspropriationer, som er meningen med grundlovens regler.

Det konkrete punkt, med hensyn til hvilket jeg gjorde en bemærkning under første behandling, drejer sig om bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 1, f, der vedrører anlæg for rutebildrift. Jeg gjorde her gæl-